

(המשך מעמוד 6)

בקלות כזו על מקומות הכבוד. לאחר חת' ייעצות קצרה, הודיעו כי אמנם מחייבת החלטת האסיפה את כל החברים, אלא ש' היא תכנס לחקוקה רק בשנה הבאה. שהרי סוף-סוף אין דין מעשי העתונאים עצמם כדון ידיעה בעזרת, הורשת טיפול קרחוני.

פרשת רומק

סמונים לגשם

כשרצתה משטרת ירושלים לקרר את ולחמיד את אריבה המושבע, ראובן (רד' מקי) גרינברג, נזכרה כי כמה שוטרים שמ' עו מפיו השמעה נוראה. רומק אמר, כ' יכלה, כי חיים סלומון, ראש המדור למל' חמה בהברחות בירושלים, קיבל כסף כדי לסדר היתר-יצאה לגברת קאופמן אחת, ב' שעה שהיה קשה מאד לאחור רגלי להשיג היתר כזה.

זה נראה מספיק. סמנוני הסלטון צילצלו בירושלים. חיים כהן מהיר להירש לבית המשפט המחוזי תביעה סלילית על חוצות ידבה. זה היה לפני הרבה זמן. השבוע, כשהגיע המשפט סוף-סוף לבירור, לא היה ברור כלל למי צילצלו הסמנונים.

משלם-חכמים מסייד. תחילה העיד הסמל שהיה אחראי לחולית השטורים, אשר לה אמר רומק את אשר אמר. הוא לא זכר כי רומק טען שסלומון קיבל כסף בשביל היתר-היצאה.

גם העד השני, השוטרי בכור מורחי, לא זכר בדיוק מה נאמר. תחת זאת זכר לפתע, בחקירת שתירעב של שמואל (משפט קסטי נר) תמיד, שהוא סיד חניגם את דירתו של סלומון, הממונה עליו, ואת דירתו של ע.מ.מ. משה איילון, הממונה על סלומון, ואת דירתו של מפקד המחוז לר אברהמי, הממונה על איילון. כל זה, כמובן, על חשבונות של משלם-חכמים הגדיב, ותוך ה' פרה מחלטה של תקנות המשטרה.

בנקודה זו כבר החל התובע להתחרט במקצת על הגשת המשפט. הוא התחרט שבעתים כאשר באו העדים הבאים: שמואל ליברמן, ממחלקת הרכונות, מצא בחיקו מכתב, על הגיר הרשמי של מטה משטרת ירושלים, חתום בידי הקצין סלומון, בו ב' קש לתת יחס מיוחד לגברת קאופמן. ליבר מן סבר שהיתה זאת פניה רשמית, פעל בהתאם.

יואל יפה, העד הבא, גילה דברים עוד יותר מעניינים: הגברת לאה קאופמן אינה אלא קרובת משפחה של סלומון, אורחתו ישראלית תושבת חרץ. הודות לפגישת סלר מון, זכתה ליחס מיוחד, קיבלה את היתר היציאה ללא תור.

שכר-לימוד. חיים סלומון, שפרש ב' נתיים מן המשרה... והפך קצין-בטחון של בנק לאומי לישראל, הוא גם סטודנט למש' פטים. כשהופיע סוחר ירושלמי והעיד כי סלומון הציע לו את שירותו תמורת שוחד של 3000 ל"י, וכאשר העיד מוכתר כסר אברגוש כי סלומון היה נוהג בימי הצנע החמורים ביותר לקחת בכסר כמרויות שטנות של מון בלתי-חוקי, היתה לסלומון הודמ' נות ללמוד פרק נוסף בתורת המשפטים. אולם קשה היה לדרוש ממנו כי ישלם שכר-לימוד לרומק.

המשק

הנשיאה האחרונה

כמעט כל אורח מחוץ-לארץ שרצה לעמוד על קידמה התעשיה הישראלית הובא כח' רועת-שמה להעזר מלר, מנהל אתה. או לאברהם קליד, מנהל ארגון.

מולר, הניח גרמניה, שגובהו ושערו ה' כסוף היו מאטשרים לו לשחק את עצמו גם בסרט הוליוודי, היה סמל התעשייה מחרום. הוא העסיק פסיכולוג מיוחד לסי' פול בפועליו, העניק להם תנאים סוציאליים שהוסיפו למעשה 50% לשכרם, לעומת 35% המקובלים.

קליד, שהקדיש חלק ניכר מהונו להנצחת זכרו של בנו צבי, סלמי-חאי צעיר שנפל בקרב על אישדוד, לא סיגר אחרי.

(המשך בעמוד 12)

• ידיעה אחרת על ניצול יסיל של כח אחד למטרות פרטיות בידי לוי אברהמי, ועל שיפוז חזילה שלו, ראח מדור אנשים. • אחרי ששנה לעצמו שם כשהעידו נאשו מ'תחמרת בצריפין כי לא נתן לחט לישון בלילות, כדי לשחוט מחם ויזויים.

עתונאים מקומיים פתרון לתעלומה. ביקורו של השר הארמני המשוסס, (31) ניבור העבודה הסוציאליסטית, נושא אות לניו ר' אונת הפטיש והמגל, נשאר עטוף מסתורין.

אולם כמו בכל ספר בלשי טוב היה פת' רון התעלומה פשוט. כשפורסמה הידיעה עלידי העתון הצרפתי, עוררה את תשומת לבם של עורכי היומון הקאהירי אליאחרס. הם הסילו על כתבם הגירורוקי, הארמני לבון קאשישיאן, לברר את אמיתותה.

קאשישיאן לא טרח הרבה. הוא שאל את אחד מעובדי האנ'בי.ס. הלה מסר לו, ב' אופן בלתי-רשמי, שהוא מאמין בנבונותה. זה הספיק: קאשישיאן ביקש לשדר את ה' ידיעה למערכת.

הפיתוי הגדול. עורכי אליאחרס הגיעו בשעתו להסכם עם סיכנות יו.פ.י. לפיו מש' תמשיך כחני העתון בעולם ברשת הטל' טייפים. הכתבות של אליאחרס נקלטות, על כן, בכל משרדי יו. פ.י. בעולם, אולם לאיש אסור להשתמש בהן. הן מיועדות רק למערכת העתון בקהיר, המשלמת אותן.

החזילה של לוי אברהמי

השוטר סיד למפקד של המפקד של המפקד

אולם מנהלי הסוכנות בתל-אביב אינם מסוגלים תמיד לעמוד מול הפיתוי. המכשיר רומם לפניהם ידיעות נהדרות, שיופיעו רק מחר בבוקר בקאהיר. מפעם לפעם הם מסר גים את הגבול האלחוט, מעתיקים את ה' ידיעה כאילו היתה ידיעה יו.פ.י. מעבירים אותה לעתונות הישראליות. כך קרה גם לידיעה של קאשישיאן על בוא מיקויאן, שלא היה לה שום קשר עם יו.פ.י.

אם אמנם יבוא מיקויאן, יוכל הדבר ל' שפר את היחסים בין ברית-המועצות ויש' ראל. אולם היחסים בין הנהלת יו.פ.י. וסוכ' נותה התל-אביבית התחדדו בינתיים מאד.

רק בשנה הבאה

שלושה חודשים לפני אסיפתם השנתית, התכנסו 249 עתונאי תל-אביב להחליט הדי' לשה מיוחדת: שום חבר לא יכהן במסודות אגודתם יותר משנתיים ברציפות.

כאשר נאם לפני שבועיים נשיא המדינה בפני העתונאים, ערב הבחירות השנתיות למוסדות האגודה, הצביע במאוה יושב-ראש האגודה מיכאל אסף על ההחלטה. "זהה דוגמה למוקרטיזציה", הכריז, "וראוי כי שאר מוסדות המדינה ילכו אחריה".

ערב הבחירות קיימו שלושה... מבין תש' עת חברי הועד את מצות האסיפה, הודיעו כי לא יעמידו את מועמדותם לשנה נוספת. נראה היה כי מעתה חגיגת גס לסתם עת' נאי להיבחר למוסדות אגודתו.

אלא שיתר חברי הועד לא חלמו לחתר

• ראשי-תבות של יוניסד פרס, ח'עתנות המאוחדת.

• הסלטיפ הוא מכשיר אלחוט' הקולט תשדורות ורומם אותן, אוטומטית, במכונת כתיבה.

• איש הארץ שמעון טאמט, איש למרחב מאיר בן-גור ואיש דבר יחודה גוטחקף.

העבודה בערוץ-הירדן לא תתחיל בעתיד הקרוב.

ישראל תחכה לתוצאות השליחות החדשה של דאג האמרשילד, שינסה לשכנע את ממשלת מוסקבה להסכים לתכנית חדשה לניצול מי הירדן, המקבילה לתכנית ג'ונסטון האמריקאית. האמרשילד מקוה שאם תסכים מוסקבה, לא תוכלנה עמאן ודמשק להתנגד לתכנית, כסם שחתננו לתכנית המקורית של שליח איזנהאור.

סכנה גדולה מאיימת על ישראל: חקמת מדינה ערבית

אחת לאורך כל גבולותיה. נשיא סוריה, שוקרי אל-כחאחלי, הציע בביקורו בקאהיר לגמאל עבד אל-נאצר להקים איחוד כולל בין מצרים וסוריה, תוך כדי בליעת המוחלטת של לבנון וירדן במדינה המאוחדת. תהיה זאת הגשמת חלומם של עבד אל-נאצר ולכת בעקבות יוסוף צלאח אלידין, מחסל ממלכת ירושלים הצלבנית. לתכנית זו צפויה תמיכה נמרצת מצד ברית-המועצות, הרואה בסוריה ובמצרים את ראשי-הגשר לחזית חשפעתה למרחב. מוסקבה תדרוש במקרה זה את יותר ישראל על חגב, כדי ליצור קשר יבשתי ישיר בין מצרים והחלק המזרחי של המדינה המאוחדת. חגשמת תכנית זאת תהפוך את ישראל לגיסו חסרי-אונים.

נקודת-מוקד אחרת במרחב: תעלת סואץ.

לחזש 25' שנים נוספות את תוקף חזקיון הקיים של חברת תעלת-סואץ, הכפופה להשפעה בריטית, אשר יפוג תוקפו בסוף 1957. נמאל עבד אל-נאצר חותר, לפומת זאת, להקמת חברה חדשה שתהיה בבעלות חברות הגוש האסיאתי-אפריקאי, העומד מאחורי המשטר המצרי.

ראש גשר נוסף של ישי

ראל ביבשת אסיה: האי ציי' לון עומד לקשור יחסים דיפלר' מטיים עם ישראל. בעקבות בורמה האסיאתית וחבש האפריקאית תלך גם ממשלת קולומביה, שתשלח ציר לישראל, אחרי שישראל תשלח ציר משלה לבירת ציילון.

קשר נוסף בין ישראל ו-

הגוש הקומוניסטי: משרד המש' טרה מספל עתה באפשרות שיגורו של הקצין-לתפקידים מיוחדים הירושלמי, יע' קוב בוכנר, כמשקיף לוועידה משטרית באחת ממדינות אירופה המזרחית, אחרי שעד כה לא היו קיימים כמעט יחסים בין משטרת ישראל ומשטרת הגוש הסובייטי.

אגודת-ישראל עומדת לחי

זור לקואליציה. אחרי ארבע שנות אופוזיציה, שהביאו לזיגדול ניכר ב' עבודתה המפלגתית, החל איציה-מאיר לוינ' בגישושים לחזור לממשלה, כדי לפתוח מחדש את המקורות הכספיים והארגוניים להמשך הוצאת היומון המודיע, הנמצא בשלב התפוררות, ויתר פעולות המפלגה, חזקקות לימון.

לעומת זאת יגביר מנהיג אגודאי אחר את פעולתו נגד ישראל.

הארי גוזמן, המזכיר המדיני של אגודת-ישראל בלונדון, המקורב למשרד-החץ ולשירות-האינפליגנס הבריטי, טבור כי ניתוק זיקתה של היהדות למדינה תביא הקלה ביחס ליהודים הן בארצות הגוש הקומוניסטי והן בארצות המערב.

כתגובה לפעילותו של גוזמן מהדק חר"ר נחום גולדמן את קשריו של הקתגרם היהודי העולמי עם התנועה הציונית.

גולדמן, המאוכזב מסירוב הממשלה הסובייטית להרשות לו לבקר בברית המועצות יחדש גם את התביעה לעליה המונית מברית-המועצות, בסיסמה: "שלח את עמיו".

חיים רדאי עלול לחזור למשרד-החץ.

כללי של משרד-החץ משך כמה שנים, סולק מתפקידו עלידי משה שרת אחרי שערך מסעת-ענוגות באירופה על חשבון המשרד, חזר עמוס רחמים וחפצים אחרים לרוב. הוא יוחזר עלידי גולדה סאירסון, הרואה בו יועץ מקורב ביותר. מאז סילוקו ממשרד-החץ כיהן רדאי בתפקיד נבוח במשרד העבודה, בחסות גולדה.

חיכוך לקבל כמות ניכרת של אגרות-חוב, הנושאות דיבינדת

קטנה ושזמן פרעונן יהיה כעבור עשרים וחמש שנה. בחוגי משרד האוצר והאיגוד המקצועי של ההסתדרות מתבשלת תכנית לשלם את תוספת-החוק, העולה עם עליית המדד, באגרות כאלה, שתוצאנה עלידי ההסתדרות בערבות הממשלה. הן תהיינה צמודות לערך הדולר.

אספקת המים לתל-אביב תישאר בידי העיריה.

שטרי-המים השמאלי רחץ את העיריה הימנית ברותחים על סירובה למסור את השלטון על מימיה לחברה ההסתדרותית מקורות, יוזם עתה איגוד חקבניס הפרטיים את הקמתה של חברת-ענק, בשייתוף עם סלל-בונה, שתבצע את העבודה שתעלה חמישה מליון ל"י, תשאיר את הצינור הגמור (ממקורות הירקון לצפון תל-אביב) ברשות העיריה.

עירית תל-אביב תיכנע לחץ הפוחרים. שדרשו לשלם את

מסי חשקים והארגונה הכללית כמו בשנה שעברה, למרות שחעירית סירבה עו כה בחלס לקבל דרישה זו.